

Μια 99χρονη αφηγείται την τέχνη του μεταξίου

Αν και είναι 99 ετών θυμάται με ακρίβεια και καθαρό μυαλό που θα ζήλευαν νεότεροί της κάθε στιγμή που έζησε πριν από αρκετές δεκαετίες. Ένα βήμα πριν από το κατώφλι των 100 της χρόνων, η Μαγδαληνή Κολιάκη αποτελεί ανεκτίμητη “πηγή” για τη συλλογή ιστορικών στοιχείων που αφορούν την εκτροφή του μεταξοσκώληκα στην περιοχή της Καλαμπάκας, αφού έχει ζήσει τόσο τις “χρυσές” εποχές όσο και τις δύσκολες.

Το πρόσωπο της 99χρονης λάμπει, όταν αφηγείται στο ΑΠΕ-ΜΠΕ την ιστορία της εκτροφής του μεταξοσκώληκα στην Καλαμπάκα, μια απασχόληση, που, όπως μας λέει, αποτελούσε το βασικό μέσο επιβίωσης για τις οικογένειες της περιοχής, κυρίως προπολεμικά.

Στο θεσσαλικό ημερολόγιο του 1935 αναφέρεται, μάλιστα, πως “από τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης του 1933 στην κοινότητα Καλαμπάκας απονεμήθηκε χρυσό

βραβείο και έπαινος για τα κουκούλια που εκτέθηκαν, το ούζο και τα κρασιά, και έπαινος δια τα σταφύλια και τις φράουλες”.

Η 99χρονη Μαγδαληνή Κολιάκη θυμάται πως στα χρόνια πριν από τον πόλεμο, οι κάτοικοι της Καλαμπάκας ασχολούνταν σε μεγάλο βαθμό με την εκτροφή του μεταξοσκώληκα.

Μάλιστα, οι περισσότεροι από αυτούς είχαν σε κάποιο σημείο του σπιτιού τους ειδικό χώρο για την εκτροφή των μεταξοσκώληκων, ενώ ορισμένοι διέθεταν ολόκληρα σπίτια, που τα ονόμαζαν κουκουλόσπιτα. Πάντως, το σκουλήκι προτού μεγαλώσει- μας εξηγεί- ήταν σε μορφή σπόρου τοποθετημένο σε μικρά σακουλάκια.

Οι γυναίκες, κάθε Μάρτιο, τοποθετούσαν αυτά τα σακουλάκια στον κόρφο τους για να τα ζεστάνουν κι όταν έβγαιναν τα σκουλήκια, τα έβαζαν σε ένα φύλλο μουριάς.

Στη συνέχεια έκοβαν μικρά κομματάκια τα φύλλα μουριάς και τα έδιναν για τροφή των σκουληκιών, που ήταν τοποθετημένα πάνω σε κρεβάτια κατασκευασμένα από κλωνάρια, φύλλα και σχοινιά.

“Ο θόρυβος που έκαναν ήταν τόσο δυνατός, όταν τρώγανε, που οι άνθρωποι αναγκάζονταν να κοιμούνται έξω από τα δωμάτια που είχαν τέτοια κρεβάτια” αναφέρει χαρακτηριστικά η κυρία Μαγδαληνή.

“Ο μεταξοσκώληκας”- συνεχίζει- “περνούσε συνολικά πέντε ηλικίες, και όταν τελικά έφτανε στην πέμπτη μέγιστη φάση του σε μήκος το ένα δάκτυλο, οπότε και σταματούσε η ανάπτυξή του”, σημειώνει και προσθέτει πως στη συνέχεια, οι άνθρωποι προσπαθούσαν να μαζέψουν κλαδιά από πουρνάρια, όπου σε αυτά ανέβαιναν οι μεταξοσκώληκες και έπλεκαν τα κουκούλια. Μετά, συγκέντρωναν τα κουκούλια και τα έδιναν στους εμπόρους, οι οποίοι τα έψηναν οπότε και πέθαιναν τα σκουλήκια.

“Οι έμποροι ζύγιζαν το μετάξι, μας έδιναν τα χρήματα και πήγαιναν την κλωστή στο εργοστάσιο” λέει η 99χρονη, διευκρινίζοντας πως οι άνθρωποι δεν κρατούσαν καθόλου μετάξι για τον εαυτό τους, επειδή δεν μπορούσαν να το επεξεργαστούν στους αργαλειούς που είχαν.

Μπορεί τα χρήματα που κέρδιζαν τότε όσοι ασχολούνταν με την εκτροφή του μεταξοσκώληκα να μην ήταν πολλά, αλλά βοηθούσαν σε μεγάλο βαθμό τις οικογένειες να αντιμετωπίσουν πολλές ανάγκες.

“Μπορεί”-λέει- “να είχαμε τότε μεγάλη φτώχεια αλλά ζούσαμε χωρίς άγχος. Ο καθένας φορούσε ό,τι είχε και ζούσε σε σπίτι όπως ζούσαν και οι περισσότεροι. Τώρα, μπορεί να τα έχουμε όλα, αλλά έχουμε και άγχος, γι’ αυτό και νέοι άνθρωποι αρρωσταίνουν πιο εύκολα”, τονίζει η κυρία Μαγδαληνή.

Με τη σηροτροφία στην προπολεμική Καλαμπάκα ασχολήθηκε και ομάδα μαθητών του 1ου γυμνασίου Καλαμπάκας, που σε σχετική έκθεσή τους διαπιστώνουν-μεταξύ άλλων- τα εξής: “Σύντομα καταλάβαμε πως το μετάξι είναι τόσο υπέροχο, γιατί είναι από τη μια τόσο προσιτό και από την άλλη τόσο απόμακρο ταυτόχρονα. Και μόνο το άκουσμα της λέξης μετάξι μας προδιαθέτει για την τέλεια απαλότητα, την καθαριότητα, την ευγένεια της όψης και της αφής του. Σε όλη τη διάρκεια της έρευνάς μας ανακαλύπταμε συνεχώς καινούργιες πτυχές αυτής της τέχνης”.

ALL NEW

Club Central

Hurstville
2 CROFTS AVENUE
Ph: 9570 3355

Unwind

OPENS 10.00AM WEDNESDAY 3RD JUNE 2009

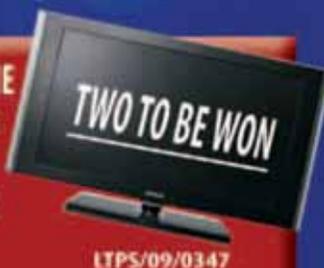
NEW MEMBERS WELCOME

Be a Part of Something Special

**JOIN TODAY
AT**

ILLAWARRA CATHOLIC CLUB
13-17 WOODVILLE STREET HURSTVILLE
PH: 9570 3355

JOIN BEFORE 30TH JUNE
FOR YOUR CHANCE TO
WIN ONE OF TWO
SAMSUNG 102CM LCD
TELEVISIONS.

LTPS/09/0347

12813